

2. Несинова С. В., Воронко В. С., Чебикіна Т. С. Господарське право України. Навч. посіб. / за заг. ред. С. В. Несиної. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 564 с.
3. Приватне акціонерне товариство. Електронний ресурс <https://uk.wikipedia.org/wiki>
4. Що таке ПРАТ ПАТ? Електронний ресурс <https://www.legal.agtl.com.ua/orhanizatsiya-biznesu/rejestratsiya-aktsionernykh-tovarystv/shcho-take-prat-pat>.

НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ НА ПРИКЛАДІ ОМЕЛЬНИЦЬКОЇ ОТГ КРЕМЕНЧУЦЬКОГО РАЙОНУ

Ясінська В.В., Закалюжний В.М.
(Полтава, Україна)

З метою подальшого розвитку в суспільстві національної свідомості, формування почуття патріотизму на засадах духовності та моральності, популяризації духовно-культурної спадщини Українського народу, охорони природи та формуванню екологічного мислення, а також активізації взаємодії органів державної влади, органів місцевого самоврядування та громадських об'єднань у питаннях національно-патріотичного виховання. Видано Указ Президента України від 18 травня 2019 року № 286 «Про стратегію національно-патріотичного виховання».

Національно-патріотичне виховання дітей та молоді – це комплексна системна і цілеспрямована діяльність органів державної влади, освітніх закладів, всіх громадських організацій, родини та інших соціальних інститутів щодо формування у молодого покоління високої патріотичної свідомості, почуття вірності, любові до Батьківщини, турботи про благо свого народу, готовності до виконання громадянського і конституційного обов'язку із захисту національних інтересів, цілісності, незалежності України, сприяння становленню її як правової, демократичної, соціальної держави. Найважливішим пріоритетом національно-патріотичного виховання є формування ціннісного ставлення особистості до українського народу, Батьківщини, держави, нації.

Мета патріотичного виховання конкретизується через систему таких виховних завдань:

- утвердження в свідомості і почуттях особистості патріотичних цінностей, переконань і поваги до культурного та історичного минулого України;
- виховання поваги до Конституції України, Законів України, державної символіки;
- підвищення престижу військової служби, а звідси – культивування ставлення до солдата як до захисника вітчизни, героя;
- усвідомлення взаємозв'язку між індивідуальною свободою, правами людини та її патріотичною відповідальністю;
- сприяння набуттю дітьми та молоддю патріотичного досвіду на основі готовності до участі в процесах державотворення, уміння визначати форми та способи своєї участі в життєдіяльності громадянського суспільства, спілкуватися з соціальними інститутами, органами влади, спроможності дотримуватись законів та захищати права людини, готовності взяти на себе відповідальність, здатності розв'язувати конфлікти відповідно до демократичних принципів;
- формування толерантного ставлення до інших народів, культур і традицій;

- утвердження гуманістичної моральності як базової основи громадянського суспільства;
- культивування кращих рис української ментальності
- працелюбності, свободи, справедливості, доброти, чесності, бережного ставлення до природи;
- формування мовленнєвої культури;
- спонукання зростаючої особистості до активної протидії українофобству, аморальності, сепаратизму, шовінізму, фашизму [4].

До проблем виховання молодого покоління на засадах патріотизму, в тому числі засобами природи в різні часи зверталися такі класики вітчизняної педагогічної науки, як Г.С. Сковорода (1722–1794), К.Д. Ушинський (1823–1871), І.І. Огієнко (1882–1972), С.Ф. Русова (1856–1940), А.С. Макаренко (1888–1939), В.О. Сухомлинський (1918–1970), Г.Г. Ващенко (1878–196) та інші видатні вчені.

Педагоги-позашкільники еколого-натуралістичного напрямку діяльності розуміють всю відповідальність за виховання почуття патріотизму у дітей та учнівської молоді саме через формування любові до природи рідної землі. Природа є потужним фактором виховання поваги й любові до своєї Батьківщини, могутнім засобом виховання у дітей ціннісних ставлень, моральних якостей, насамперед національної свідомості.

Одним із напрямів вивчення природи рідного краю є вивчення видового складу рослин, тварин, грибів і лишайників, їх значення. На жаль у підручниках питання біологічного різноманіття зосереджуються переважно на загальних питаннях та екзотичних видах. Розглядаючи теми «Різноманітність рослин», «Гриби», «Різноманітність тварин» необхідно у цікавій і наочній формі познайомити учнів з найпомітнішими видами, поширеними в різних куточках нашої країни, особливу увагу звертаючи на місцеві види флори і фауни.

Учні мають знати й розуміти, що найважливіше у природі – різноманіття (біотичне, ландшафтне), оскільки воно є основою стійкості земних систем екосистем до негативу, їх міцності проти екологічного лиха. В людському суспільстві це зветься добрим здоров'ям. На занятті керівник гуртка має створювати умови для формування в учнів почуття гордості за свою Батьківщину.

Для патріотичного виховання учнів є важливою тема «Природно-заповідний фонд України». До свідомості вихованців кожен керівник гуртка має донести переконання того, що в Україні природно-заповідний фонд охороняється як національне надбання, дорогоцінний скарб природної та історико-культурної спадщини українського народу [2, 3].

Одним із найцінніших чинників естетичного розвитку особистості дитини є природа. Поруч із природою дитина вчиться бачити її красу, гармонійність, щирість відтінків кожної пори року, вчиться побачене аналізувати, розповідати, відтворювати у малюнках або інших видах своєї творчості. Так навколишній світ впливає на формування емоційної свідомості дитини. Усе це діти слухають у розповідях педагогів про те, що природа є найдосконалішим та наймогутнішим архітектором прекрасного, у ній черпають натхнення письменники, композитори, живописці у своїх творах [3].

Омельницька сільська рада – одна з перших, яка стала об'єднаною територіальною громадою. До складу сільської ради ввійшло 20 населених пунктів в яких налічується 2647 двори, де проживає 5402 особи.

У сільській громаді чисельність дітей дошкільного та шкільного віку становить 915 осіб. Тому надзвичайно актуальним питанням є створення необхідних умов для навчання та праці, розширення кругозору та підвищення грамотності учнів.

На території Омельницької сільської ради розташовані та працюють Омельницький ліцей та Рокитненська загальноосвітня школа де навчаються 319 учнів, один навчально-виховний комплекс та три дошкільно-навчальні заклади у яких виховується 132 дитини. Забезпечують послуги культури дев'ять закладів: Омельницький культурно-спортивний комплекс «Дивограй», Рокитненський сільський будинок культури, Демидівський сільський клуб, Запільський сільський клуб та новостворений Комунальний заклад «Омельницька сільська публічна бібліотека» до складу його увійшли 4 бібліотеки філії Омельницької сільської ради та 4 філії Недогарівської та Пришибської об'єднаних територіальних громад. Розвитком фізичної культури і спорту в цілому на території Омельницької громади здійснюють ГО «Футбольно-спортивний клуб «Псьол Плюс» та ГО «Футбольно-спортивний клуб «Мега Спорт» [1].

Робота спрямована на розвиток культурних традицій, збереження історичних цінностей, забезпечення доступності закладів культури для всіх верств населення, створення максимально сприятливих умов для творчого формування особистості, розкриття її здібностей, задоволення духовних і естетичних потреб, відродження народної творчості та популяризації національних звичаїв та обрядів, організацію повноцінного, змістовного дозвілля, культурного обслуговування населення.

Питання розвитку галузі культури вирішуються шляхом виконання планових завдань та державних, районних і обласних програм: «Програма розвитку культури області на 2015–2020 роки», «Формування здорового способу життя населення області», «Зміцнення моральності у суспільстві та утвердження здорового способу життя», «Відродження та розвиток українського козацтва», «Соціально-духовне відродження етносів України», «Українська родина», «Програма забезпечення профілактики ВІЛ-інфекцій, допомоги та лікування ВІЛ-інфікованих хворих на СНІД», «Про заходи щодо виконання в області державних програм з питань європейської інтеграції України» та інші.

Охорона культурної спадщини є одним із головних напрямків роботи галузі. Працює програма по увіковіченню пам'яті академіка В.І. Вернадського, козацького полковника Гната Галагана, генерала-майора Семена Христофоровича Ставракова. Започатковано проведення щорічного регіонального фольклорного фестивалю «Омельницьке розмаїття» та Всеукраїнського культурно-мистецького фестивалю «Чарівна симфонія козацтва». За поточний рік проведено 40 культурно-мистецьких заходів.

На базі Омельницького культурно-спортивного комплексу «Дивограй» діє народний аматорський театральний колектив «Дивограй», де працює 80 учасників художньої самодіяльності. Ними підготовлена художні замальовки «Різдвяні шедрівки», «В гостях у Святого Миколая», «Перлини жіночої душі», «Купальська ніч», «Омельницькі козаки на запорізькій Січі». Втілюється проект «Інноваційна модель розвитку культурного капіталу Омельницької територіальної громади на основі використання наявних ресурсів» [1].

Територіальні громади доглядають 18 парків і скверів на території Омельницької сільської ради. Постійна увага приділяється меморіалу «Жертвам

голодомору», коло якого кожен рік проводяться районні заходи – реквієм по невинно убієнним від голоду у 1932–1933 рр. За всіма 49 сільськими цвинтарями і могилами невідомих солдат проводиться догляд учнями навчальних закладів та членами територіальних громад.

Усі ми звикли до формули «Я родом зі школи», що уособлює основу мислення людини, її поведінки, моральності – ставлення до життя, спробу організації власного буття у суспільстві. Сьогодні школа зазнає серйозних перетворень, обумовлених часом, і вирішує проблеми, про які вчора ніхто і не замислювався. Дуже багато необхідно зробити для того, аби процес соціальної переорієнтації школи, як того вимагає доктрина розвитку освіти України у ХХІ столітті, прискорити й одночасно здійснити неформально, спонукати його учасників до творчості.

Проблеми, які висуває час можна вирішити об'єднавши зусилля родини, педагогів, громадськості, влади. Якщо ми прагнемо до демократії, формуємо громадянське суспільство, то повинні усвідомити потребу в особистостях нової формації. Таких і покликана виховувати громада : ерудованих, здатних приймати самостійні рішення, сміливо мислити і відповідати за власні вчинки, одним словом – громадян. А школі повинна сприяти влада, громадськість, родина. У зв'язку з цим змінюється основне завдання школи, що спрямоване на створення організаційних, педагогічних, соціальних умов для забезпечення рівного доступу школярів до якісної освіти, всебічний розвиток особистості відповідно до її потреб та здібностей.

Список використаних джерел:

1. Модель «Формування єдиного освітньо-культурно-спортивного простору «ЗЛАГОДА» Омельницької сільської ради Кременчуцького району Полтавської області».
2. Плохій З.П. Методичні рекомендації для працівників навчально-виховного закладу «школа – дитячий садок» / Плохій З.П., Дьоміна І.С. – К.: «Вища школа», 1988. – С. 48-53.
3. Сірант Н.П. Естетичне виховання дітей засобами природи // «Молодий вчений». – № 2 (29). – 2016.
4. Указ Президента України від 18 травня 2019 року № 286 «Про стратегію національно-патріотичного виховання» .